

Postupický zpravodaj

říjen 2015

49

OBČASNÍK OBECNÍHO ÚŘADU V POSTUPICÍCH

Buchov, Dobříčkov, Čelivo, Holčovice, Jemniště, Lhota Veselka, Lísek, Milovanice, Miroslav,
Mokliny, Nová Ves, Postupice, Pozov, Roubíčková Lhota, Sušice, Vrbětín

Těžba uhlí v Postupicích a okolí

Těžní věž u Chobota

Možná nevíte, že kolem roku 1872 byly na polích u Kuklíku nalezeny jakési uhelné kameny a lupky. Zprávy o tom se rychle šířily a živily naději o skrytých uhelných pokladech. Dne 7. ledna 1873 utvořili kutací společnost s využitím přírodního bohatství u Kuklíku páni Simon Heller, Antonín Slavík z Prahy, Moric Frank, obchodník, Karel Bryl, starosta, Vilém Mootz, obchodník, Josef Hotavetz, Bernard Stára, kaplan, Jiří Moser, tovární úředník, Herrman, felčar, Emanuel Frank, obchodník, Antonín Křepelka, nadlesní.

19. ledna přibyli další členové a byly sepsány „Stanovy kutiště v obci Postupické“ Uvádím jen některé z dvanácti bodů smlouvy například: Každý podílník musel složit 2 zlaté a podle potřeby

další příspěvek. Vedení účetnictví bylo svěřeno panu Vilému Mootzovi. Každý podílník měl právo kdykoliv do účetních knih nahlédnout. Každý podílník bez ohledu na počet podílů měl jen jeden hlas. Když se uhlí nalezne, rozhodují dvě třetiny spolku. Pokud se spolek rozroste, výbor se bude volit na jeden rok.

Společnost počala pracovat 21. ledna a za několik dní byla vykopána šachta hluboká několik sáhů. Bylo objeveno ložisko jakési uhelné hmoty, vyznačující se zkamenělými útvary rostlinnými, část bambusové rostliny. Při dalším hloubení činila však voda bahnitého okolí značné obtíže. A když povolán odborník zamítl možnost zdárného kutání (nepřekonatelné obtíže se spodní vodou, nedostatek uhlí) bylo po čtrnácti

tidenních pokusech upuštěno od veškeré činnosti.

Je zřejmé i v dnešní době, že tehdejší problém s vodou byl opodstatněný, protože současné studny by byly schopny zásobovat vodou celé Postupice.

Těžba uhlí u osady Chobot

Dnes už to ví málokdo, kde se v kraji pod Blaníkem těžilo uhlí. Přitom to bylo kvalitní uhlí – antracit. Všechno začalo tím, když kolem roku 1850 při kopání studny narazili kopáči v hloubce 7 – 8 m na uhlí. Vedlo to k zahájení těžby, získaný antracit byl prodáván kovářům v okolí. Těžba byla však neefektivní a byla několikrát zastavena, vystřídal se zde několik podnikatelů. Za použití nejjednodušší techniky, kterou představoval rumpál, byla šachta prohloubena až na 30 m a dostala jméno Barbora. Firma Stantien a Becker přinesla do dolu moderní technologii a pokoušela se pomocí vrtu získat informace o množství kvalitního uhlí. Bohužel neúspěšně.

Zlatá doba dolování nastala krátce po 1. světové válce. Důl získala společnost Perma, byla zřízena nová těžní jáma Anna a bylo pořízeno nové strojové vybavení dolu. V této době zde bylo zaměstnáno asi 120 lidí. Uhlí se vozilo na dráhu do Domašína a odtud až do Jugoslávie a Itálie. I přes prvotřídní jakost antracitu se těžba nevyplácela a je v roce 1923 definitivně zastavena. Důlní dílo beze stopy zaniklo. V polovině minulého století zmizela halda

Pokračování na str. 9

Usnesení č. 3/2015

ze zasedání Zastupitelstva obce Postupice (ZO) konaného dne 24.6.2015 v zasedací síni OÚ Postupice

- 1) ZO schvaluje rozpočtové úpravy č. 2. předložené účetní obce pí. Matouškovou.
- 2) ZO bere na vědomí zprávu z kontrol kontrolního výboru.
- 3) ZO bere na vědomí zprávu z kontrol finančního výboru.
- 4) ZO schvaluje Závěrečný účet obce za rok 2014 s výhradou.
- 5) ZO schvaluje Účetní závěrku obce za rok 2014.
- 6) ZO schvaluje pronájem pozemku par.č. 1430 v k.ú. Postupice o výměře 0,5092 ha pro p. J. S., Jemniště 1, za podmínek obvyklých.
- 7) ZO souhlasí s pronájmem pozemku p.č. 1290 o výměře 100m² v k.ú. Postupice pro pí. L. M., Prokopova 1638, Vlašim za podmínek obvyklých.
- 8) ZO projednalo požadavky manželů O. Maerzstrasse 73/20, Wien 15, nesouhlasí s pronájmem, obec nemá zájem pozemek pronajmout.
- 9) ZO schvaluje zařazení žádostí č. 10,11,13,14,15,22,23 a 28 do 4. změny územního plánu.
- 10) ZO schvaluje zvýšení ceny vodného o 5,- Kč a stočného o 2,- Kč (bez DPH) od odečtového období 2015/2016.
- 11) ZO schvaluje vypracování návrhu zadání znaku a vlajky obce Postupice.
- 12) ZO schvaluje výši úhrady za zřízení služebnosti inženýrských sítí na pozemcích dle žádosti pro Ing.

J. P., Veliš, jednorázově 200,- Kč + DPH 21%

- 13) ZO souhlasí se záměrem odkupu pozemku 400/4 k.ú. Postupice od p. J. Č., Postupice, podmínky odkupu budou projednány na dalším jednání.
- 14) ZO souhlasí se zapojením PO ZŠ a MŠ Postupice do zpracování Místního akčního plánu vzdělávání.
- 15) ZO souhlasí s tím, že bude služební automobil obce nabídnut ISŠT Benešov nebo HZS k výuce, v případě nezájmu těchto institucí, bude ekologicky zlikvidován.

Usnesení č. 4/2015

ze zasedání Zastupitelstva obce Postupice (ZO) konaného dne 9.9.2015 v zasedací síni OÚ Postupice

- 1) ZO schvaluje rozpočtové úpravy č. 3. předložené účetní obce pí. Matouškovou.
- 2) ZO schvaluje Výroční zprávu PO ZŠ a MŠ Postupice.
- 3) ZO schvaluje výjimku z prů-

měrného počtu žáků na třídu v ZŠ.

- 4) ZO schvaluje výjimku z průměrného počtu žáků na třídu v MŠ.
- 5) ZO nesouhlasí s pronájmem části pozemku parc. č. 27/1 v k. ú. Jemniště pro J.P., Praha 8.
- 6) ZO souhlasí s prodejem zaplacené části pozemku 1251/1 v k.ú. Nová Ves pro J. a M. K., Praha 4, za 10,- Kč/m², náklady spojené s převodem zaplatí žadatel, mimo daně z převodu.
- 7) ZO souhlasí s pronájmem pozemku 1621/2 a částí pozemků 1595/1, 1594/4 v k. ú. Nová Ves, pro Líšno a.s., Konopiště 24, Benešov za cenu dle předloženého návrhu nájemní smlouvy na dobu 5 let.
- 8) ZO nesouhlasí s převodem rybníka, parcela č. 1636, J. K., Praha 9.
- 9) ZO souhlasí s uzavřením smlouvy podle předloženého návrhu Plánovací smlouvy mezi investory R. a A. J., Benešov a Obcí Postupice, na stavbu místní komunikace.

Oprava hřbitovní zdi

Oprava plynové kotelny

V krátkosti z obce

V celém správním území obce jsou dokončeny opravy výtlačků na místních komunikacích. Na části silnice z Postupic do Pozova je nový asfaltový povrch. S dokončením opravy této komunikace počítáme v roce 2016.

Zatím se nám nedaří zahájit větší stavby jako je výstavba nové ulice v části obce „K Chalupám“, kde se protáhlo výběrové řízení na dodavatele, stejně tomu tak je u oprav ulice Slunečná a V Hůře.

Stále čekáme na dohotovení projektové dokumentace stavby přívodu užitkové vody a elektrické energie na hasičské sportoviště Plajchy. Nedaří se ani v oblastech dotací. Se žádostí podanou na Středočeský kraj na rekonstrukci a výměnu veřejného osvětlení v Postupicích jsme pro velký počet žadatelů prozatím neuspěli.

Co se povedlo, je plynifikace kotelny budovy obecního úřadu a oprava hřbitovní zdi, kde jsme jen obtížně sháněli zhotovitele. Pod poštou v Postupicích probíhá výstavba nové větve veřejného osvětlení, před

zahájením je i stavba veřejného osvětlení k novostavbám rodinných domů za Janušovými. V průběhu měsíce června byly upraveny prostory v horním pavilónu mateřské školy a 1. září se zde otevřela nová třída pro 10 dětí. Mateřská škola má v současné době kapacitu 60 dětí.

V průběhu suchého léta se dařilo zajistit zásobování obyvatel v Postupicích a Lhotě Veselce pitnou vodou z veřejného vodovodu bez přerušení dodávek.

Ve stavu příprav projektové dokumentace je stavba větve veřejného osvětlení od obecního úřadu k fotbalovému hřišti. Stejně tak i stavba veřejného osvětlení v Dobříčkově od Kubátů k nové zástavbě rodinných domů na severu obce. Do konce letošního roku, pokud bude příznivé počasí, počítáme s opravou kapličky v Roubíčkově Lhotě.

Zastupitelstvo obce se mimo jiné zabývá změnou č. 4 územního plánu obce (ÚPO). Po prostudování a posouzení téměř třiceti žádostí zastupitelstvo rozhodlo o žádostech, které budou zařazeny do změny č. 4 ÚPO.

Miloslav Půta, starosta obce

Moštárna v Postupicích zahajuje provoz

V letošním roce byla kolaudována moštárna v objektu bývalého Kolářova mlýna v Postupicích. V moštárně, která splňuje všechny hygienické požadavky, nabízejí buď samotné lisování ovoce, nebo i pasterizaci šťávy, stočení moštu do pětilitrových obalů bag-in-box (sáček v krabici), případně do vámi přinesených, vymytých 0,7L lahví od minerálky. Postupická moštárna lisuje mošt výhradně z vašeho vlastního ovoce. Moštárna je otevřena v sezóně vždy v sobotu dopoledne. Provoz se zahajuje 19. září od 8 hodin. Blíží informace najdete na webových stránkách moštárny www.organic.cz.

Aleš Zethner

Senioři

První polovina roku je za námi a letní prázdniny rychle utekly. Někteří z nás odjížděli k moři, jiní cestovali po naší republice, kde jsou krásná místa k odpočinku, anebo trávili prázdniny s vnoučaty a rodinou. Když se ohlédneme za polovinou roku, určitě jsme nezaháleli. První měsíce v novém roce jsme chodili na vycházky, vždy se trasa naplánovala a šlo se. Uspořádali jsme celkem čtyři vycházky v okolí Postupic. V naší klubovně se vyráběly věnečky z papírových ruliček a hned se zdobily na velikonoční svátky. Stalo se již samozřejmostí, že v dubnu pomůžeme s úklidem v naší obci po dohodě s panem starostou. Zaměřili jsme se na park na náměstí Sv. Čecha a parčík J. Franka a na místa, kde je zapotřebí úklidu, aby byl vjezd do naší obce upravený a čistý. Rádi vzpomínáme na krásné a odpočinkové odpoledne v restauraci U Sokola v polovině dubna při hudbě, kde nám hrály heligonky p. Otruby k poslechu i tanci,

a vystoupení dětí tanečního kroužku ZŠ Postupice nás úplně nadchlo. V pozdějších hodinách se nám nechtělo domů. V květnu jsme navštívili zámek Štířín s odborným výkladem dr. Václava Větvičky. Jeho znalosti a láska k přírodě, která z něj přímo srší, nás tak zaujala, že prohlídka zámku a parku trvala přes tři hodiny. Byl to velký zážitek. Na červen byl plánovaný zájezd a exkurze do Plzeňského pivovaru. Ráno jsme všichni čekali na autobus, ale nepřišel. Máme svého spolehlivého řidiče, tak nám to bylo velice divné. Hanka Čadková tedy volala, co se děje. Pan Dvořák si popletl datum a klidně si nakupoval v Benešově. Myslíme si, že takovou ranní rozcvičku nemá každý řidič, do hodiny tady byl, moc se omlouval a my jsme se nezlobili, naopak to byla perlička našeho zájezdu. V pivovare jsme dostali ochutnat pivo a dobrý oběd nás posílil na prohlídku loveckého zámku Kozel. Na závěr jsme si dali v cukrárně kafičko a zákusek. Celou dobu nás provázely úsměvy a dobrá nálada, výlet se vydařil.

Další akce a zájezdy sledujte na vývěsních skříňkách, na každý měsíc je něco naplánovaného. Budeme si všichni přát hezký podzim, hodně sluníčka a veselou mysl.

Marta Jurníčková, Hanka Čadková

Poděkování naší sestřičce JITCE FILADROVÉ

Tak jsme ji všichni oslovovali: Jitko. Sestřička z našeho obvodu zde pracovala přes 40 let, své práci věnovala hodně času a úsilí, pracovala s velkou obětavostí, porozuměním a ochotou pomoci všem. Svoji práci ukončila 31. 8. 2015, kdy se rozhodla pečovat o svoji maminku, protože ví, jak těžké je bát se o život blízkého člověka. Naše rodiny znala jako málokdo v celé kolátoře. Měla dar naslouchat lidem, co jí svěřovali

svá trápení, bolest, starost i radost. Celý svůj život zasvětila zdravotnictví u obvodních lékařů zde v Postupicích. Všichni moc děkujeme a přejeme:

Pracovat denně jen chvíličku,
pít vínko, ne vodičku,
babek v bance celé žoky
a zdravíčko celé roky.

To Vám přejí senioři,
však je dobře znáte,
vždyť jich plno v počítači,
„naházeno“ máte.

Úspěšná reprezentantka

Bydlí v Postupicích, potkáváte ji na chodníku a možná o ní vůbec nevíte, že je to skvělá sportovkyně. A o kom že je řeč? No přece o Lence Matouškové.

Lenka je 21letá studentka ČZU Praha, která je od mládí neposedná a svoji fyzickou aktivitu vybíjí hlavně ve sportu. Je bývalou reprezentantkou Spartaku Vlašim a v současné době závodí za PSK Olymp Praha.

Přes svůj zdravotní handicap (neslyšící) se dokáže nejen v životě, ale i ve sportu postavit na stejnou úroveň se slyšícími.

V loňském roce Lenku provázely zdravotní komplikace, se kterými se dokázala svojí pílí, vytrvalostí a se zatnutými zuby poprat a v letošním roce dokázala, že umí.

Na Mistrovství Evropy neslyšících v atletice v polské Bydhošti (červenec 2015) závodila nejprve ve své nejoblíbenější disciplíně, hodu diskem, a vyházel si krásnou stříbrnou medaili hodem dlouhým 41,21 m. Dalším závodem přidala do své sbírky bronzovou medaili z hodu koulí, kdy překonala i svůj osobní rekord hodem 12,30 m. Těmito výkony si zkompletovala svoji medailovou sbírku. V Bydhošti totiž na Mistrovství Evropy juniorů získala před lety tři zlaté (disk, koule, oštěp).

A že se Lenka dokáže prosadit i mezi „zdravými“ sportovci, dokázala v posledním prázdninovém týdnu, kdy se konalo Mistrovství ČR v atletice do 22 let v Hodoníně. V náročných podmínkách, kdy padaly další letošní teplotní rekordy, vybojovala na atletickém stadionu titul Mistryně republiky a zlatou medaili v hodu diskem výkonem 44,33 m a bronzovou ve vrhu koulí 12,51m.

Ten, kdo sledoval přímé přenosy, mohl vidět, jak si Lenka užívala chvíle slávy ihned po vyhlášení výsledků nebo na stupních vítězů a jak hrdě vzhlížela k národní vlajce České republiky. Ty chvíle štěstí z ní sálaly ještě dlouho po návratu domů.

A tak nezbyvá než popřát Lence mnoho zdraví, aby neztratila svoji formu, aby se v technice ještě více zdokonalovala, našla dobré sponzory, posbírala další medaile a kdo ví...možná budeme mít po Mirkovi Janušovi (olympionikovi ve střelbě na běžící terč) dalšího „olympijského“ rodáka.

Jana Jíšová

Obnovení památníku

Na začátku prázdnin bylo v Milovanicích dokončeno obnovení památníku místním občanům padlým v 1. světové válce. Již v zimě byl přivezen u Chalup objevený zajímavý kamenný blok. Byl očištěn, upraven a 2. května za velké účasti místních usazen u autobusové zastávky. Zároveň bylo upraveno a poklizeno jeho okolí. 7. července byla pak na něj upevněna pamětní deska se

jmény padlých.

Děkujeme všem, kdo jakkoli pomohli, OÚ Postupice za financování pamětní desky a firmě Brož za její zhotovení.

Milovanický trakař

V sobotu 8. srpna se uskutečnil již 12. ročník této akce. Bylo velké teplo, přesto překvapila slušná divácká i závodnická účast. Výsledky: ženy - 1. Simona, 2. Nikol Stará, 3. Jana Budařová, muži - 1. Vlasta Tůma, 2. Šéda, 3. Miloš Kaucký. O divadelní představení pro děti i dospělé se postaral soubor Anička a letadýlko se hrou Kill Will. Oblíbená vystoupení legendárního souboru Naturálního divadla nepřekonal, nicméně určitě byl zajímavým zážitkem a udržel pozornost dětí i dospělých. Pak přišlo vystoupení skupiny Hasičára. Ta opět nezklamala a přes vedro brzo roztančila diváky. Koncert revivalové skupiny Dylan Blues byl očekávaným vrcholem jen pomalu chladnoucího dne. Náves se naplnila a snad všichni ocenili hudební umění a vytrvalost skupiny.

Za spolek Voda Milovanice Radek Kozel

Divadlo – opět něco nového

Našim divákům jsme již předložili muzikál, komedie i detektivky. Nastal čas na těžší kalibr. Vrhli jsme se na klasika, kterého uvedeme v netradičním pojetí. Představení „Bedřich Smetana - největší hity“ je ztvárněním toho, co vznikne, pokud chce činoherní soubor hrát operu. Velkým oživením je kapela – Lahvátor – která bude živě hrát při představení. Zkoušky jsou velice náročné, protože je pro nás i pro kapelu vše nové. My nejsme zvyklí zpívat podle živé hudby a kapela není zvyklá na amatérské zpěváky, kteří do toho všeho tancují. Nicméně přes první rozpaky a nedorozumění to vypadá, že se budeme bavit. A navíc se v představení objeví spousta známých i méně známých faktů o velikánovi naší hudby. Takže se i poučíme. Všechny srdečně zveme na představení, která budou jako obvykle začínat premiérou 21. listopadu 2015.

Adventní koncert

Tentokrát již tradiční dětský ad-

ventní koncert v kostele sv. Martina v Postupicích bude opět v prosinci. Na program bude několik písní z kancionálu a písně s vánoční tematikou. Při koncertě se opět děti samy doprovodí – na varhany a na flétnu. Koncert doprovodí i housle pana Ditricha a zpěv paní Nany Kobaladze. O přesném datu konání koncertu vás budeme informovat. Stejně tak i o tradičním Štědrovečerním vystoupení dětí se zpěvem vánočních koled v kostele.

Mgr. Blanka Jišová, Ochotnické divadlo

RC Kostičky

RC Kostičky sice již nenabízí pravidelné programy pro děti a v tuto chvíli nemá k dispozici ani prostory k pravidelným schůzkám, neznamená to však, že maminky a děti o sobě nevědí. V srpnu jsme se sešli u rybníka na Americe a strávili společné odpočinkové odpoledne. Děti prozkoumaly okolí rybníka, odvážlivci se vykoupli, někteří se pokoušeli o badminton a všichni opékali buřty.

S blížící se zimou, zkráceným dnem a blížícími se Vánoci začínáme připravovat také tvořivé večery. Téma tvořivých večerů a místo, kde se budou konat, najdete vždy na vyvěšených plakátcích. S největší pravděpodobností začneme v listopadu výrobou adventních věnců a v prosinci bychom mohli zkusit vyrobit netradiční svícen.

V neposlední řadě nás čeká Vánoční jarmark. Jarmark plánujeme na první adventní sobotu tj. 28. 11. 2015. Budeme velmi rádi, pokud si v předvánočním čase najdete chvíli a potkáme se s Vámi na některé z našich akcí.

Zatím však krásné podzimní dny za RC Kostičky přeje Štěpánka Tůmová

A-mužstvo TJ Sokola Postupice – vítěz třetí třídy v sezóně 2014-2015

Zleva stojí: Oudrán Stanislav – trenér, Chudlařský Jan, Papež Ondřej, Brabenec Petr, Kladiva Jiří, Vesecký Aleš, Šetek Petr, Vaník Milan, Zeman Jan – kapitán, Pěkný Ladislav – vedoucí mužstva.

Zleva dole: Žížala Zdeněk, Vycpálek Tomáš, Brabenec Vojtěch, Mareš Patrik, Slovák Martin, Vesecký Karel, Mareš Jaroslav, Rezníček Josef a Fürbacher Jakub.

Postup fotbalistů do Okresního přeboru

Fotbalisté A – mužstva TJ Sokol Postupice postoupili po dvanácti letech opět do Okresního přeboru. Pod vedením zkušeného trenéra Stanislava Oudrána a manažera Ladislava Pěkného náš ambiciózní a mladý tým zvítězil ve své skupině třetí třídy s náskokem třinácti bodů před druhými Chotýšany. Prohráli jsme jen dvě utkání a pětkrát jsme remizovali, ostatních devatenáct utkání jsme vyhráli. Nastříleli jsme také nejvíce gólů – 82. V našich byl i nejlepší střelec celé třetí třídy Petr Šetek, který dal 27 gólů. Měli jsme také nejlepší obranu v čele s brankářem Jirkou Kladivou, když jsme obdrželi ve 26 zápasech 19 gólů. Dařilo se nám i v poháru OFS, kde jsme vypadli po velkém boji s Přestavlkou až v semifinále.

Doufáme, že se nám bude dařit i v Okresním přeboru.

Také B – mužstvo pod vedením Vratislava Kubáska a Zdeňka Konšela se pohybovalo v popředí čtvrté třídy. Nakonec skončilo páté.

Ve spolupráci ze základní školou se dařilo i mládežnickým celkům. Starší přípravek pod vedením Stanislava Šetka a Vratislava Kubáska hrála velice dobře a obsadila v silné konkurenci pěkné třetí místo se ziskem 35 bodů při skóre 87:50. Bude pod stejným vedením pokračovat i v příští sezóně. Starší žáci pod vedením Jiřího Kladivy staršího a Ladislava Pěkného obsadili také třetí místo se ziskem 24 bodů při skóre 50:36. Po výborném podzimu, kdy jsme s jedinou porážkou od suverénní Bystrice obsadili druhé místo, na jaře následoval propad a pět, dá se říci, zcela zbytečných porážek. Příčinou byla neukázněnost a špatná tréninko-

vá morálka některých hráčů. Někteří dokonce přestali hrát úplně a věnovali se jiným aktivitám jako je kouření a poflakování po vsi. Navíc musel ze zdravotních důvodů skončit náš nejlepší hráč Adam Fürbacher. Do příští sezóny z výše uvedených důvodů a hlavně z věkových důvodů mužstvo starších žáků přihlašovat nebudeme. Mladší žáci, kteří skončili v přípravce, budou hrát ve Struhařově, protože na celé mužstvo jich máme málo.

Hráli jsme ve velmi pěkném areálu „Na Plajchách“, který se nám daří udržovat a budovat díky dlouhodobé spolupráci s Obcí Postupice, která je na velmi dobré úrovni. Za to patří Obci Postupice velký dík. My se budeme snažit Obec úspěšně reprezentovat alespoň na takové úrovni jako v minulé sezóně.

Jiří Malý, TJ Sokol Postupice

Postupické heligonky

Od roku 1983 se v Postupicích na Benešovsku v restauraci U Sokola koná Setkání heligonkářů. Letos to byl zároveň třináctý ročník Memoriálu Václava Šplíchala, místního muzikanta a harmonikáře, a druhý ročník Memoriálu Josefa Němce, nezapomenutelného muzikanta a organizátora těchto setkání. O první říjnové sobotě byl sál zcela zaplněný, jen zůstalo osiřelé místo vpředu po Josefu Němcovi, připomínala nám ho fotografie, vedle ní byla kytička a svíčka. Konalo se tu celkem patnáct vystoupení harmonikářů na jevišti, některá byla dua a tria. Jan Javůrek, jeden z organizátorů a příznivec lidové muziky, přivítal přítomné, vzpomněl muzikanta Josefa Němce a dodal: „Tady nebude vítězů ani poražených, každý, kdo zde vystoupí, bude jednička a obdrží jubilejní zlatou medaili“. Organizátoři setkání připravili pro všechny přítomné tradiční občerstvení, včetně šternberských koláčků. Muzikantské odpoledne začalo společným vystoupením všech harmonikářů na jevišti, kdy za doprovodu heligonky Bohumila Vlasáka zazpívali valčík Karla Valdaufa „Kdo má rád tu českou písničku“. Pak se ujal slova hlavní organizátor celé akce Václav Šesták, který pořad provázel a oceňoval účinkující. Sám se obecnstvu svěřil slovy: „Snažím se muzikantskou tradici zde zachovat, navázat tak na Pepu Němce a na zkušené muzikanty Vlasáka, Rývu, Toušku a další. Víím, že harmonika stále nachází přízeň mezi různými generacemi a takováto přehlídka sklízí ohlas mezi diváky. Muzikanti si zde mohou porovnat hráčskou zručnost, úroveň, hlavně představit se veřejnosti“. Prvním účinkujícím byl pražský harmonikář Jaroslav Tuza se staropražskými písněmi. Pak s Vladimírem Doležalem z Divišova si zazpíval celý sál. Profesionální úroveň představilo vystoupení tria ze Zruče nad Sázavou ve složení: Touška, Dlouhý, za doprovodu bube-

níka Hynka Petra. Nejvzdálenějším účastníkem byl opět Václav Nečas z Vodňan, publikum zaujal písněmi z jižních Čech. Pražští harmonikáři, pánové Mitošinka a Jícha, uvedli do varu celý sál a na závěr si pochvalovali výbornou zdejší společnost. Pozadu nezůstali ani další účinkující z Vlašimska a Benešovska. Mladou generaci zde představoval Ladislav Strnad z Drahňovic a Pavel Oberlautner z Rataj, který vystupuje na přehlídkách muzikantů plných dvanáct let a jeho typicky vesnické písně se obecnstvu líbí. K vystoupení mladého L. Strnada V. Šesták s úsměvem dodal: „Jeho učitelem byl Jan Rýva, bývalý muzikant Hradní stráže. Je dobře, že volil skladby, které obecnstvo zná a zpívá s ním. František Košata, starosta Drahňovic, musí být na něho opravdu hrdý, je to skvělý mladý muzikant, léta i tady vystupuje“. Milým překvapením bylo vystoupení jedenáctileté Aničky Svrčínové z Prahy, sice na pianovku, a to za doprovodu dědy Pavla Říhy a v jedné skladbě je doplnila zpěvem její matka Pavlína. Představily se také dvě dvojice muzikantů od Ledče nad Sázavou, pánové Beneš a Pavelka, pak svým předchozím vystupujícím kamarádům zazpívali zcela novou písničku Hymnu o

bojišti. Velký aplaus publika získali mladíci ze Psár, bratři Pavel a Josef Votrubovi za doprovodu Jirky Kříže na vozembouch, svými lidovkami přivedli do varu obecnstvo, které je nechťelo z jeviště ani pustit. Hrají spolu sedm let, vzpomínali na své začátky s Josefem Němcem, zazpívali i jeho píseň. Hudebníky doprovázel na bicí Karel Šplíchal mladší. Rozloučení se Setkáním muzikantů provedl Jan Javůrek, který poděkoval vystupujícím a přítomným, za dobrou organizaci, též jeho díky patří i Václavu Šestákovi. Na závěr se opět sešli všichni účinkující na jevišti a při harmonice Bohumila Vlasáka si zazpívali „Ta naše písnička česká“ od Karla Hašlera. Celý sál povstal a vzdal poctu tomuto vynikajícímu skladateli. Bohumil Vlasák za doprovodu bubeníka Karla Šplíchala pak ještě zahrál a zazpíval směs oblíbených lidovek. Moderátor a pořadatel akce Václav Šesták se ještě přidal slovy: „Jsem rád, že se lidé umí pobavit, zazpívat si tu naši českou lidovou písničku. Přijelo sem hodně lidí i z okolí, přitom se zviditelňuje také tento městys. Na shledanou začátkem října opět za rok. Vždyť s písničkou jde všechno lépe!“

Rod Rajtrů

Moje babička z matčiny strany Josefa Simandlová roz. Rajtrová se narodila v roce 1910 v Praze na Smíchově. Kdysi jsem na půdě objevil starou obálku a v ní několik dokumentů a starých fotografií, které se váží k rodu Rajtrů z Postupic. Později jsem získal informace z archivu a další fotografie, a tak dovoluji, abych do vašeho Zpravodaje přispěl vzpomínkou na rod Rajtrů, který se v této obci vyskytoval po několika generacích v 19. a 20. století.

Otcem mojí babičky byl Josef Rajtr, který se narodil 3.8.1881 v Postupicích č.p. 93. Ve zdejší kostele svatého Martina byl pokřtěn knězem Jos. Weberem za přítomnosti kmotrů Františka a Marie Burdových z Holšovic. V matrice se o jeho rodičích dovídáme tyto údaje: Otec: Josef Rajtr – nádeník nájemník z Postupic č.p. 93, syn Josefa Rajtra – zedníka nájemníka z Postupic č.p. 35 a Anny Syselové z Chotýšan č.p. 27. Matka: Marie Masáková, dcera Matěje Masáka nájemníka tkadlce z Kamenné Lhoty č.p. 7 a Anny Burdovy z Holšovic č.p. 8.

Josef Rajtr měl celkem 7 sourozenců. V rodné vesnici se po ukončení školy začal učit kovářskému řemeslu. V červenci roku 1896 nastoupil jako učeň do místní Jíšovy kovárny. Jeho výučním mistrem byl Emanuel Jíša. 15. srpna 1899 získává Josef od „Společnosti spojených živností a řemesel v Postupicích“ tzv. „List za vyučení“ spolu s „Naučením“, které obsahovalo rady do života. Od tohoto dne se z učedníka Josefa stává kovářský tovaryš. Jedna z rad v „Naučení“ zní takto: „Neobmezujte se na jedno místo, nýbrž cestujte, učte se jiné lidi, jejich mravy a provozování řemesel znáte....“

Touto radou se tehdy 18-ti letý

Josef jistě řídil. Jeho další kroky vedou z rodných Postupic do Prahy, respektive na Smíchov, kde žije na Schwarzenbergově třídě č.p. 26, v Praze II na Karlově provozuje své kovářské řemeslo a seznamuje se se svojí budoucí ženou. Svatba s Růženou Vaňhovou, která v té době bydlela v Trhovém Štěpánově č.p.36, se konala 20. července 1908 ve štěpánovském kostele sv. Bartoloměje.

Manželé Rajtrovi se po svatbě stěhují do Prahy, respektive na Smíchov, kde bydlí na Hořejším nábreží v domě č. p. 767, proti klášteru Emauzy. Zde se jim

7. 3. 1910 narodila jediná dcera Josefa. Na Smíchově bydleli Rajtrovi asi do roku 1915, poté se stěhují do vesnice Sibřina u Prahy, kde otec Josef Rajtr kupuje kovárnu č.p. 36 a provozuje zde své kovářské řemeslo. V době vypuknutí 1. svět. války v roce 1914 bylo Josefovi 33 let. Byl povolán na frontu a na sklonku války byl vážně zraněn průstřelem krku. Po převozu do vojenské nemocnice v Praze na následky zranění zemřel ve svých 37 letech. Pohřben byl 17.8.1918 v Praze na Olšanských hřbitovech do hrobu č. 20B-10-3.

Jeho bratranec a jmenovec Josef Rajtr, narozen 15.12.1894 v Postupicích, měl v 1. svět. válce větší štěstí. Bojoval u 48. pěšího pluku, 24. 10. 1917 byl zajat na italské frontě u Valle d'Alt a jako rotmistr bojoval u 34. střel. pluku v Italských legiích, do nichž se přihlásil 3.12.1917 v Padule. Své působení v legiích ukončil 14.10.1920. Měl bratra Karla Rajtra (1880-1955), šikovného a veselého zedníka, který dle místní kroniky např. stavěl ze zbytků pranýře podstavec pod památník padlých vojáků z první svět. války.

Máte-li nějaké fotografie či dokumenty k rodu Rajtrů z Postupic, ozvěte se, prosím.

Jan Holík, Praha 4

Pokračování ze str. 1

vytěženého materiálu – hlušiny, jen na poli, kde stála, je ještě dnes možné sbírat drobné kousky uhlí, přesněji hořlavého lupku. Vytěžená hlušina byla zdrojem poznání geologické historie našeho kraje. Byly v ní nalezeny zkamenělé kapradiny, primitivní jehličnany, zuby žraloků, rybí kosti a části křídel hmyzu.

Severně od Chobota se v lese nachází dnes zcela zaniklý lomek na červený permský pískovec, který byl hojně využíván ve stavebnictví na ozdobné prvky na vlašimském zámku, domašinské bráně a na zámku Jemniště.

Zlatodůl Roudný

Nejvýznamnější zdejší geologickou lokalitou je zlatodůl Roudný, ležící na jihozápadě od Louňovic. Zlato se na vrchu Roudný dolovalo od roku 1796 do roku 1804. Od roku 1893 probíhaly další průzkumné práce a zmodernizovaný důl byl otevřen v roce 1904. Díky významnému českému geologovi Františku Pošepnému došlo na počátku 20. století k intenzivnímu rozvoji těžby. Kov byl získáván kyanizací rozemleté rudiny, hlušinu zbylou po kyanizaci můžeme dnes nalézt na velkých písečných haldách v okolí Roudného, kde se vyskytuje díky specifickému složení podkladu řada specifických rostlin a živočišných druhů. Od poloviny 18. století se vytěžilo celkem asi 6 t zlata, nejvyšší těžba byla v roce 1913 (325 kg zlata), čímž zlatodůl zaujal vedoucí místo v rakousko-uherské monarchii. Celkem bylo vytěženo 660,6 t rudniny s průměrnou kovnatostí 10,5 g/t. Ložisko je prozkoumáno do hloubky 510 m. Dolování bylo ukončeno v roce 1930.

Jiří Šesták

Základní a Mateřská škola v Postupicích informuje

Už nás tu máte zas!

Nezvykle parné léto přešlo plynu v sychravý podzim. Všichni se vrátili z prázdnin odpočatí, opálení a dychtiví nových zážitků.

Zatím se tak trochu rozkoukáváme, tak trochu ořukáváme a někdo někdy trochu poplává. Hlavně v nové třídě pro nejmenší je čas od času slyšet ještě pláč ze stesku po mamince, ale za pár dní už bude všechno v pořádku.

Vítáme tedy ještě touto cestou nové kamarády a letos i nové paní učitelky a doufáme, že se jim u nás bude líbit.

Kamila Marešová

Změny přes prázdniny

I když se zdá, že přes prázdniny se ve školách nic neděje, opak je většinou pravdou. Přípravuje se nový školní rok a s ním souvisejí i případné změny.

Letos se nám podařilo rozšířit

nabídku míst v mateřské škole. Z bývalé kuchyně se stala třída pro 10 dětí. Zbourala se přička, vyřezala vzduchotechnika, předělal se rozvod vody, připojil bojler, natáhlo se lino, zdilo se, malovalo a pořizovalo nové vybavení. Ráda bych poděkovala RC Kostičky za pochopení, když nám tuto místnost uvolnily, a dále panu školníkovi za práce všeho druhu, kterými přispěl k otevření této třídy. V neposlední řadě patří díky i našemu zřizovateli, který má pro nás pochopení a dovolil nám vše zařídit z provozních peněz.

Další změna se týká školní družiny. Provozní doba se rozšířila do 16,45 hod. Vyšli jsme vstříc hlavně déle pracujícím rodičům.

Do pedagogického sboru přibyly další učitelky. Ve družině nastoupily naprosto nové síly – P. Jindrová, DiS. a I. Pohorská. Do mateřské školy staronová M. Nová a nově A. Otradovcová, do základní školy T. Moravcová, M-CH. Všem přeju, aby brzy mezi nás zapadly a aby se jim u nás líbilo.

Miroslava Ottlová

Atletická všestrannost

Ve středu 23. 9. se konala ve Vlašimi soutěž atletické všestrannosti 1. stupně, které se pravidelně účastní také ZŠ Postupice. Výhodou soutěže je, že žáci si vyzkouší více disciplín, jmenovitě skok daleký, hod míčkem a sprint. Z každé třídy se účastní nejlepší chlapec a dívka. Nevýhodou je, že se akce koná vždy již na konci září, a proto je málo času se připravit, pokud to vůbec počasí umožní. Problém je především s přípravou prvňáčků, kteří se hned po nástupu do školy musí za měsíc naučit zmíněné disciplíny.

Letos počasí závodům příliš nepřálo, bylo chladné počasí. Díky dobré spolupráci s rodiči se podařilo zajistit odvoz auty, takže děti měly veškeré pohodlí a mohly veškerou svou pozornost věnovat na závod samotný. Na atletickém stadionu panovala poměrně zmatečná atmosféra. Na třech stanovištích se nepravidelně střídali jednotliví závodníci po třídách dívky a kluci zvlášť. Postupem času se stávalo problémem shromáždit všechny startující v ročníku, protože dezorientace se prohlubovala. Družstvo ZŠ Postupice dezorientaci nepodlehlo a žáci byli vždy na svých místech připraveni k nejlepšímu výkonu. Bohužel výsledek vždy neodpovídal snaze. Někteří zaostali za svými školními výkony možná z přemíry motivace. Příkladem může být snaživý Dominik Řezníček z 2. třídy, náhradník za nemocného Jakuba Šefla, který podlehl atmosféře a ztratil během sprintu botu. Neočekávaná situace sice Dominika malinko vyvedla z míry, ale brzy se vzpamatoval, botu nechal, kde byla, a závod doběhl, za což mu přísluší uznání. Jiným příkladem může být Gizela Šporerová ze 3. třídy, která se tak snažila utéct svým soupeřkám ve sprintu, že měla celý

závod hlavu otočenou do strany.

V celkových výsledcích škola skončila 14. ze 17 škol. Pro mnoho účastníků šlo především o zkušenost, kterou získali a která jim v příštích letech snad pomůže k lepším výkonům. Příkladem mohou být dlouholetí reprezentanti Kuba Hrbek ze 4. třídy a Natálka Šimánková z 5. třídy. Kuba skončil na 4. místě, jak ve skoku dalekém, tak v hodů míčkem. Natálka byla 6. ve skoku dalekém, 2. ve sprintu a suverénně vyhrála o celých 10 metrů hod míčkem. V celkovém pořadí tak předčila všechny soupeřky a zvítězila ve své kategorii. Rád bych poděkoval nejen Natálce a Kubovi, ale také všem ostatním členům družstva, kteří předvedli zdravou soutěživost a svou školu vzorně reprezentovali.

Pavel Kaška

je zahájena na jednotlivých školách sérií přednášek o zdraví a záchraně lidského života v ohrožených situacích. Přednášku vedou skuteční záchranáři, je tedy pro děti velmi zajímavá. Následuje školní kolo soutěže a nejuspěšnější děti mohou jet na krajské kolo soutěže, které již tradičně probíhá v Praze, v oboře Hvězda. Letos se krajského kola zúčastnily čtyři dívky – Adéla Šteigerová, Aneta Martínková, Kája Říhová a Maruška Setničková. Ve dvojicích procházely soutěžní trať vyznačenou lesem v oboře Hvězda, cestou bylo připraveno několik stanišť, kde musely prokázat své znalosti a především praktické dovednosti pomoci a ošetření zraněných. V lese například ležela pod stromem dívka v bezvědomí. O kus dál narazily na dívku, které tekla z hlavy a kolenou krev, protože jela na skateboardu po cestě a spadla na ní ze stromu vě-

někdy omdlávali... Byli i namaskovaní velice reálně. Vše probíhalo jako ve skutečnosti. Soutěžící přišli a museli ihned jednat. Na každém stanovišti čekala zároveň zdravotní záchranářka, která nejprve sledovala, jak dívky ke zraněným přistupují, jak s nimi mluví, jak poskytují první pomoc, jak ošetřují zranění, zda umí zavolat na linku první pomoci. Jedna dívka vždy „jako“ telefonovala na linku 150 a záchranářka s ní hovořila do telefonu, jako by se skutečně dovolala. Po ukončení „akce“ s dívkami záchranářka popovídala, pochválila, co bylo správně, poradila, co příště udělat trochu jinak a proč. Dívky opustil počáteční strach a nervozita, které pociťovaly před závodem, vše probíhalo ve velice příjemné atmosféře.

Naše dívky byly velmi šikovné a pohotové, velice se snažily, na mnoha stanovištích sklidily pochvalu. Na závěr probíhalo vyhlášení výsledků a my jsme tleskali všem vyhlášeným posádkám. Naše dívky dopadly velmi dobře. Maruška Setničková a Kája Říhová na 6. místě a Adélka Šteigerová a Anetka Martínková na stupních vítězů – na 3. místě. GRATULUJEME! Obě dvě posádky tímto postoupily do celostátního kola, které se konalo v Koutech nad Desnou v Jeseníkách. Zde na děti čekaly ještě náročnější úkoly, které byly připravené v podmínkách horské krajiny, tedy i fyzicky byl závod pro děti těžší, ale o to zajímavější. A jak se dařilo dívkám v tomto závodě. Jedna posádka obsadila v celonárodní konkurenci 18. a druhá 20. místo.

A prakticky? V loňském roce jsme měli před školou nehodu – jeden chlapec upadl na kole a ležel na příjezdové cestě. Dívky, které se zúčastnily loňské soutěže Helpíka, šly zrovna do školy, přispěchaly pohotově pomoci a jejich pomoc byla velice účinná a praktická. Zkrátka – nezalekly se a věděly si hned rady. A to je, myslím, největší přínos této soutěže pro život dětí i jejich okolí.

Šárka Czafíková

Helpíkův pohár

Žáci Základní školy Postupice se každoročně účastní soutěže dětských záchranářů a zdravotníků. Tato soutěž se jmenuje Helpíkův pohár a pořádá ji sdružení českých záchranářů a zdravotníků s názvem Helpík. Soutěž

te. Byla v silném šoku a omdlávala. U dětského hřiště si děti opékaly špekáčky nad ohněm a jedno dítě spadlo hořlavých uhlíků holou rukou a mělo ji ošklivě popálenou. Starší dívka jela rychle na kole, měla nehodu, byla celá odřená a měla zlomenou nohu. Figuranti hráli svou úlohu velice dobře, někdy sténali, někdy byli pomatení,

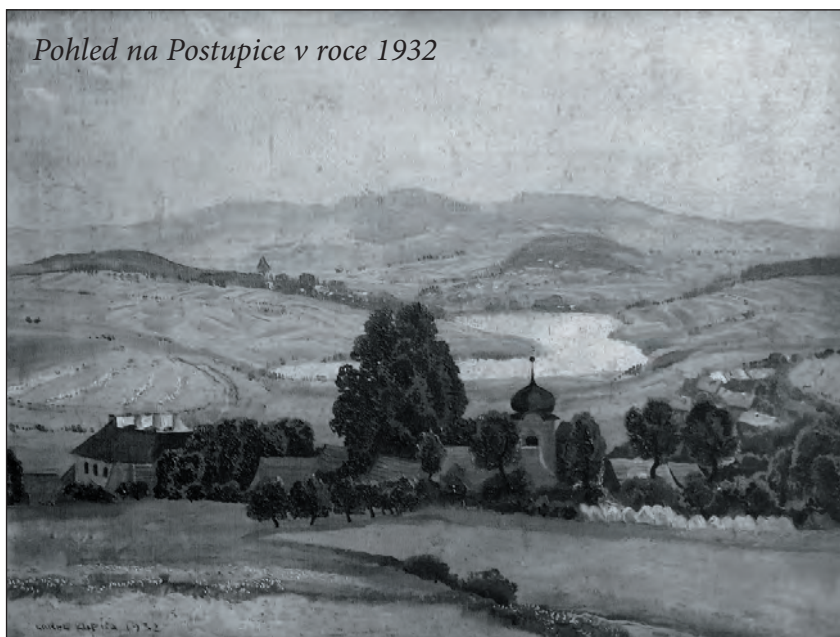
Ak. mal. Karel Kupka – 110 let od narození

Narodil se 4. 7. 1905 v Manětíně u Plzně. Jeho otec, ač povoláním notář, rád maloval, což jeho syn podědil a zvolil si za své povolání. Studoval mimo jiné u malíře Aloise Kalvody. Svůj ateliér měl v Praze na Arbesově náměstí.

Když se seznámil s Aničkou Šestákovou, s níž se oženil, poznal zdejší kraj, který mu učaroval, a v roce 1932 se do Postupic přestěhovali. V domě Aniččiny rodičů si s pomocí rodiny v podkroví zřídil atelier. Prožil zde krásných 17 let, narodil se mu zde syn Karel a dcera Eva. Mnoho obrazů ze zdejšího kraje se dochovalo v postupických rodinách, ale především samozřejmě v té naší. Miloval společnost, humor, dobré víno. Hýřil vtípem, a tak si okamžitě zde našel hodně přátel. Zapojil se i do společenského života, hrál se zdejším spolkem divadlo, ač byl velký trémista. Pro Sokol namaloval zadní oponu, kulisy pro divadelníky a mnoho obrázků při pořádání Šibřinek. Některé jeho výtvořiny zdobí dodnes interiér Sokolovny.

V roce 1947 se s rodinou stěhuje do Teplic. Na Postupice a rodinu ale nezapomněl. Často sem jezdíval, večery v jeho společnosti byly vždy událostí. Jeho syn Karel, který zde chodil několik let do školy, se také stal malířem a do Postupic se rád vracel. Přes dvacet let maloval do naší kroniky obrázky z Postupic a okolí. V našem Zpravodaji na titulní straně je jeden z nich, pohled na starou kovárnu.

Jiří Šesták

Postupický zpravodaj je občasníkem obecního úřadu v Postupicích, vychází 4x ročně, distribuce je zajištěna zdarma do všech domácností na Postupicku. Číslo 49 vyšlo 19. října 2015.

Redakční rada: Miloslav Půta (postupice@chopos.cz), Jana Jišová (jana.jisova@zspostupice.cz), Jiří Šesták (sestak@volny.cz), Anna Půtová (a.pauleova@email.cz) a Petr Zapletal (zapletal@buchov.cz).

Sazba: Petr Zapletal

Příspěvky je možné předávat do kanceláře obecního úřadu (pokud možno v elektronické podobě) nebo zaslat emailem na adresu postupice@chopos.cz. Uzávěrka příspěvků do dalšího čísla bude 15. listopadu 2015.

Postupický zpravodaj je zapsán do evidence periodického tisku pod ev. číslem MK ČR E 19969.